



ת"פ 2423/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 2423-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
פלוני	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום ובביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג בניגוד לסעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

במסגרת ההסדר הוסכם כי הנאשם יופנה לתסקיר שירות המבחן ובמידה והתסקיר יהיה חיובי המאשימה תשקול לאמץ את המלצותיו.

בהחלטתי מיום 20.11.22 הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בנוגע לכשירותו של הנאשם לבצע עבודות שירות.

עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם:

על פי עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם, ס.ח. (להלן: "**המתלוננת**") והנאשם הם בני זוג.

ביום 3.6.2020 בשעה 07:15 או סמוך לכך, בדירתה של המתלוננת בחיפה (להלן: "**הדירה**") התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה על השולחן ולאחר שנפלה, חנק אותה באמצעות הנחת ברכו על חזה המתלוננת ותפיסת הגרון שלה, עד אשר הצליחה המתלוננת לבעוט בנאשם ולגרום לו להפסיק את מעשיו.

בעקבות מעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות סימן בגבה.

עוד מתואר בכתב האישום, כי מספר ימים קודם לכן, תקף הנאשם את המתלוננת בידה, וגרם לה לשטף דם וכן איים



עליה באומרו "אני ארצח אותך".

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מתאריך 6.12.22 נמצא כשיר לבצע עבודות שירות. לפיכך, הומלץ להציבו במועצה דתית טבריה, רח' הגליל 10 טבריה, החל מתאריך 9.2.23, חמישה ימים בשבוע לפי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן שנערך ביום 2.10.22 עולה כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכחיש קיומה של בעייתיות בהתנהגותו וביטא עמדות נוקשות. באשר לעבירות בהן הורשע בתיק זה, התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, המעיט מחומרת מעשיו והשליך את האחריות על המתלוננת.

בשיחה טלפונית שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, עלה כי המתלוננת חשה מנוצלת על ידי הנאשם מבחינה כספית, כאשר הקשר עמו אופיין בקנאות, אובססיביות ואף תוקפנות. עוד מסרה המתלוננת כי גם כיום לאחר שהנאשם הורחק ממנה, הוא עדיין מטריד אותה באמצעות הטלפון והרשתות החברתיות, אינו מורתע מההליכים המשפטיים והיא עדיין חשה מאוימת ממנו. עוד מסרה המתלוננת כי הנאשם מנסה להפעיל עליה לחצים על מנת לנהל קשר זוגי ואינו מכבד את רצונה להיפרד ממנו.

שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם במתן אמון בגורמי הטיפול, וכי הוא מתנהל בצורה חשדנית ומתקשה להביא את עצמו באופן אמיתי ואותנטי. לנאשם הוצע להשתלב בטיפול ייעודי במסגרת שירות המבחן, אך הנאשם הכחיש קיומה של נזקקות טיפולית, וסירב להשתלב בטיפול שכזה.

לאור כל האמור, שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מקרים דומים בעתיד מצדו של הנאשם.

שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית, מאר וסבר כי אין ביכולתו של טיפול להביא להפחתת המסוכנות הנשקפת מהנאשם.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה במסגרת ראיות לעונש תיעוד חבלות שנגרמו למתלוננת (טע/1), תעודה רפואית (טע/2), הצהרת נפגעת עבירה (טע/4) וגיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/3) הכולל 8 הרשעות קודמות, חלקן בגין עבירות אלימות.

טיעוני המאשימה:

המאשימה, בטיעוניה בכתב (טע/5) ובעל פה ביקשה לקבוע, כי בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על



ידי הנאשם, הנזק שנגרם ורמת הפגיעה בערכים המוגנים, מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, המאשימה ביקשה לגזור את עונשו ברף בינוני גבוהה. רמת ענישה זו, לטענת המאשימה מתחייבת נוכח עברו הפלילי של הנאשם, בין היתר בגין עבירות אלימות וכך גם הערכת סיכון גבוה להישענות עבירות דומות, כפי שהדברים עלו מתסקיר שירות המבחן.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ למספר חודשי מאסר בפועל וביקש להשית על הנאשם מאסר על תנאי בלבד. ב"כ הנאשם הדגיש את נטילת אחריות על ידי הנאשם והבעת חרטה מצדו. עוד נטען כי באירוע היה רף אלימות נמוך ונגרמו למתלוננת חבלות מינוריות כאשר גם המתלוננת הגיבה באלימות כלפי הנאשם. בנוסף נטען כי הנאשם סועד את אביו החולה ועל כן לא יכול היה לשתף פעולה עם שירות המבחן. בנוסף נטען כי המתלוננת והנאשם נפרדו והנאשם מנהל מערכת זוגית עם אישה אחרת.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה:

הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים שנעשו בסמיכות זמנים ובוצעו כלפי אותה מתלוננת. משכך, העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", ולכן אקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה, ולביטחונה האישי. הדברים נכונים ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בין בני זוג.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירת האיומים על ידי הנאשם הם שלוות נפשו של המאויים, חופש הפעולה והבחירה שלו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

לא אוכל להסכים עם טענתו של ב"כ הנאשם כי מדובר באלימות ברף הנמוך. הנאשם תקף את המתלוננת בשתי



הזדמנויות וגרם לה לחבלות גופניות, ובנוסף איים כי ירצח אותה, דבר שבוודאי גרם למתלוננת פחד ובהלה.

כך גם לא ניתן להתעלם מהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות: כאשר חניקתה של המתלוננת יכולה הייתה להוביל לפגיעה חמורה מזו שנגרמה, ועובדה כי האלימות הופסקה רק לאחר שהמתלוננת בעטה בנאשם כדי לגרום לו להפסיק את מעשיו.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: הגם שלא מדובר בעבירות מתוכננות, מדובר באלימות של ממש, הן פיזית והן מילולית, אשר הופנתה כלפי המתלוננת על רקע של ויכוח סתמי, ואשר גרמה לחבלות של ממש. על כן, אני קובעת כי מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בעבירות של אלימות במשפחה.

המאשימה הפנתה לפסיקה, בה נקבעו מתחמי ענישה בין 12 ל - 36 חודשי מאסר בפועל, אך במקרים אלו דובר בנסיבות ביצוע עבירה חמורות בהרבה מאלה שבפניי. עוד הפנתה המאשימה לפסקי דין שם הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר של 8 ו- 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שם הוטלה על הנאשמים בעיקר ענישה שיקומית. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם, ובכל אותם מקרים מדובר במי שניתנו לגביהם תסקירים עם המלצה שיקומית, נוכח הליכי שיקום משמעותיים שעברו הנאשמים, וזאת בשונה מהמקרה שבפניי ועל כן ישנו קושי של ממש ללמוד מפסיקה זו על מדיניות הענישה הנהוגת.

להלן אפנה למספר פסקי דין מהם לטעמי ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים:

• ברע"פ 2750/22 **ליולקו נ' מדינת ישראל** (9.5.22) המבקש הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ובעבירת איומים. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 20 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו בבית המשפט המחוזי וכך גם בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

• ברע"פ 1884/19 **שמרזי נ' מדינת ישראל** (14.3.19) בית משפט השלום הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שלוש עבירות של תקיפה סתם נגד בן זוג ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, בארבעה אירועים. בית משפט השלום קבע כי יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף פיצוי למתלוננת. לאחר שבית המשפט שקל לקולא את נסיבותיו הרפואיות של המבקש השית עליו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור למחוזי ובקשת ערעור לבית המשפט העליון נדחו כשבית המשפט מציין כי "לאור מדיניות הענישה המחמירה הראויה בעבירות מסוג זה שהורשע בהן המבקש, דומה כי בית משפט השלום הקל עם המבקש בגין נסיבותיו הרפואיות - ואין כל הצדקה להקלה נוספת בעונשו".

• ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר



הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.** נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית משפט השלום קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל-10 חודשי מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות הערעור בבית המשפט העליון.

ברע"פ 53566-12-17 **מארוביץ נ' מדינת ישראל** (4.1.18) הורשע המערער בגין ביצוע עבירה של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על פי עובדות כתב האישום המערער, שהיה בהליכי גירושין מבת זוגו, על רקע שתיית אלכוהול תקף אותה לאחר שאיים עליה כי ידקור אותה, היכה אותה במכת אגרוף בלחיה השמאלית. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 18 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור והפחית את עונשו של הנאשם ל-3 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעובדה כי המערער היה רק מספר חודשים בארץ בעת האירוע וטרם הספיק להפנים את הנורמות ההתנהגותיות הנהוגות בישראל.

בת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי** (7.7.15) המשיב הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.** בנוסף, הפעיל בית משפט השלום עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את המאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

בת"פ 16195-02-15 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.4.15) הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.**

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת והחבלות שנגרמו לה, מצאתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שבמקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.**



בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו וחסך מן המתלוננת עדות בבית המשפט. כך גם נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעלה מטיעוני בא כוחו ומהאמור בתסקיר שירות המבחן.

כך גם נתתי את דעתי לעובדה כי העבירות בוצעו לפני כשנתיים וחצי.

לחומרא שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 8 הרשעות קודמות, הגם שבעברו אין עבירות אלימות כלפי בן משפחה.

עוד נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות בעתיד ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. הטענה של הנאשם כי לא הסכים לטיפול עקב מצבו של אביו, אינה מתיישבת עם האמור בתסקיר שירות המבחן, המתאר לקיחת אחריות חלקית, והכחשה של נזקקות טיפולית.

בשים לב למכלול הנתונים שלעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

על הנאשם להתייצב ביום 9.2.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.

עבודות השירות יבוצעו במועצה דתית ברח' הגליל 10, טבריה, במשך 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות מילולית או פיזית כלפי בת זוג, ויורשע בגינה.

ג. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת אשר ישולמו עד ליום 1.8.23. המאשימה תעביר את פרטי החשבון של המתלוננת למזכירות בית המשפט.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט המחוזי.



ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.